[2022] 18 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1

ਭਾਗਿਆਦਯ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਰਵਿੰਦਰ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ

ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ.

(2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8531-8532)

ਨਵੰਬਰ 16, 2022

[ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਰਾਏ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਗੁਜਰਾਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 (ਜੀ.ਸੀ.ਓ.ਐਸ.ਏ., 1961) ਸ. 103, 103 (ਏ) - ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ 1908 – ਧਾਰਾ 38, 39, ਜਾਂ 21, ਆਰ.46ਏ, ਜਾਂ 26, ਆਰ.46 – ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਧਾਰਾ 5 – ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਤਿੰਨ ਭਾਈਵਾਲਾਂ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਗੌਤਮ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪ੍ਰਸਾਦ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ) ਦੀ ਇੱਕ ਫਰਮ (ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਮਲ ਟਰੇਡਰਜ਼, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ) ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ - ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਲਾਵੜ ਮੁਕੱਦਮਾ 1988 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੀਸੀਓਐਸਏ 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ - ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 17.09.1995 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ - ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ (ਇਸ ਵਿੱਚ) ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗਮ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 02.02.2005 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - 19.01.2006 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਚੌਥੇ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਕ ਹੋਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕ 'ਐਚ' - ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ ਲਾਵੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਉਕਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੀਮਡ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ, ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਲਾਵੜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੋਇਆ - ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ - ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ

ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 24.01.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਡੀਮਡ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਇੱਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਆਦੇਸ਼ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ (ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼) - ਏ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਬੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; (c) ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਗੈਰ, ਅਰਥਾਤ, ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ - ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਸੀ - ਇਹ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ - ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਝ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਡੀਮਡ ਡਿਕਰੀ ਹੋਈ - ਸ਼ਬਦ 'ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਐਸ 2 ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ 39 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਰਡਰ 26 ਨਿਯਮ 46 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕੁਰਕੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ –

ਤੱਥ, ਇਸ ਲਈ, ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ - ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ

ਆਯੋਜਿਤ: 1. ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ। [ਪੈਰਾ 21] [17-ਐਫ]

2. ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰਾਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸਾਲ 1988 'ਚ ਇਕ ਐਵਾਰਡ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1995 'ਚ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਕਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਰਹੱਸ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਕਿ ਜੇ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 22] [17-ਜੀ-ਐਚ; 18-ਏ-ਡੀ]

3. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੮ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਕਾਜ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ 39 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਲਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24] [19-ਜੀ-ਐਚ; 20-ਏ-ਈ]

4. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕੁਰਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 64 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਸਾਲ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46ਏ ਤੋਂ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46 ਆਈ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 28] [24-ਜੀ-ਐਚ; 25-ਏ]

5. ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਚਿਤ

ਆਦੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ ੨੧ ਨਿਯਮ ੫੨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਰਕਮ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 08.08.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਟੇਲ ਭਰਾ ਗਾਰਨਿਸ਼ੀ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 32] [26-ਜੀ-ਐਚ; 27-ਏ-ਡੀ]

6. ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਸਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 33] [27-ਈ-ਐੱਫ]

ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ **1969 (1) ਐਸਸੀਸੀ 718: [1969] 3 ਐਸਸੀਆਰ 908;** *ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਸਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ* **(2018) 3 ਐਸਸੀਸੀ 622: [2018] 10 ਐਸਸੀਆਰ 451;** *ਨੁਥਲਾਪਤੀ ਕੋਟਈਆ ਬਨਾਮ ਗੁੰਟੂ ਵਿਖੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੀਟੀਡੀ ਦਫਤਰ* **(1985) 3 ਏਪੀ ਐਲਜੇ 103;** *ਮਦੁਰਈ ਸਿਟੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਸਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦੁਰਈ ਬਨਾਮ ਐਨ ਬਾਸਕਰ ਪਾਂਡੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ* **1998 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 75 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ**

ਟੀ.ਸੀ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਕੇ.ਐਸ.ਈ.ਬੀ. ਬੋਰਡ, ਪਾਲਘਾਟ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਐਚ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. **1988 ਕੇ. 285 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[1969] 3 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 908	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 14**
[2018] 10 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 451	**ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ**	**ਪੈਰਾ 16**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 8531 8532 2022.

ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 27.03.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 2013 ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਵਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 9619 ਵਿੱਚ 2017 ਦੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2647 ਵਿੱਚ।

ਪ੍ਰੀਤੇਸ਼ ਕਪੂਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਮੰਤਿਕਾ ਵਾਹੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੇਸਲ ਵਾਹੀ, ਕਬੀਰ ਹਾਥੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਅਨਿਰੁਧ ਦੇਸ਼ਮੁਖ, ਨਿਖਿਲ ਗੋਇਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?

ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.

ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ।

2. ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ. ਇਹ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਥ ਹੈ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮ (ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਮਲ ਟਰੇਡਰਜ਼, ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਫਰਮ) ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੱਤੀ। ਤਿੰਨ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ, ਰਵਿੰਦਰ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਨਿਖਿਲ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਜੋ ਭਰਾ ਹਨ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਗੌਤਮ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪ੍ਰਸਾਦ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਗੁਜਰਾਤ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਬੋਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਲਾਵੜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 2265/1984 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਸਥਾ ਨੇ 23.09.1988 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

> ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 2,61,314.34 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 31.03.1989 ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਤੱਕ 20.5% ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਕਸ.6 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਾਰਨਿਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 31.03.1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ 1,50,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਉਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਜੀ.ਐਸ.ਆਈ.ਸੀ. ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ 510/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਵੜ ਫੀਸ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ

23.09.1988 ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

4. ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:-

ਧਾਰਾ 93 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 100 ਜਾਂ 101 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਆਦੇਸ਼, ਧਾਰਾ 102 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਆਦੇਸ਼, ਧਾਰਾ 110 ਅਧੀਨ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਆਦੇਸ਼, ਧਾਰਾ 110 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 155 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੋਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਆਦੇਸ਼, ਜੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ,

(ਏ) ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 'ਤੇ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਭੂਮੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਤਾਰੀਖ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 (ਏ) ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 17.09.1995 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਸੀਪੀਸੀ') ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਾਂਗ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਿਟੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 777/1995 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਫਾਂਸੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 777/1995 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 22.10.1997 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> "ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਡਾਰਕਹਸਤਦਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਲ.ਏ. ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਰਕਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਡਾਰਕਸ਼ਾਸਤਰੀ ਨੂੰ 27.11.1997 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ 27.11.1997 ਨੂੰ ਡਾਰਕਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

6. ਫਿਰ ਵੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 27.11.1997 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਤਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੜਤਾਲ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ 10.12.1997 ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1995 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 777 ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, 15.07.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ 8,74,033.49/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗਮ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 02.02.2005 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 02.02.2005 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 19.01.2006 ਨੂੰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਚੌਥੇ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦਿਹਾਤੀ) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

7. ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ *ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਰਾਟ ਪੇਪਰ ਪ੍ਰੋਸੈਸਰਜ਼* (ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ *ਦੁਬਾਰਾ ਰਵਿੰਦਰ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਨਿਖਿਲ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ' ਲਈ) ਹੇਮੰਤ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ (ਨਹੀਂ) ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ।*

ਇੱਥੇ ਪਾਰਟੀ)। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਭਰਾ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਰਮ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਫਰਮ ਸੀ। ਲਾਵੜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 576/1988 ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਉਹ ਹੈ ਸਵਿਤਾਬੇਨ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ (*ਮ੍ਰਿਤਕ*) - ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ, ਜੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਲਈ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲਾਵੜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 576/1998 ਹੋਇਆ। ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 39,25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ। ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 18.06.2005 ਨੂੰ ਹੋਈ।

8. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਮਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦਾ ਆਯੋਜਨ, 24.01.2007 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਡੀਮਡ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਐਸਐਲਪੀ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਐਨੇਕਚਰ-ਪੀ 7 ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> "ਏ. ਸਪੈਸ਼ਲ ਡਾਰਕਾਸਟ ਨੰਬਰ 80/99 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ 39,25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 39 ਲੱਖ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਾਰਖਸਟ ਨੰਬਰ 80/99 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਾਰਖਾਸਟ ਨੰਬਰ 80/99 ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਸਮੇਤ ਕੱਟ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਕਮ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਗਾਰਨਿਸ਼ੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਐਸ.ਡੀ.) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ / ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਾਕੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਉਕਤ ਫਾਂਸੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ।
>
> ਬੀ. ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਚਿਤ ਸਮਝੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੀ. ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗਾਰਨਿਸ਼ੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸ੍ਰੀ ਬੀਬੀ ਪਾਠਕ ਸਾਹਿਬ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਐਸਡੀ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦਿਹਾਤੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਾਰਖਾਸਟ ਨੰਬਰ 80/99 ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।

9. ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 28 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ (ਦਿਹਾਤੀ) ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਅਤੇ ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਾਰਖਾਸਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸਲ ਬਚੀ ਰਕਮ ਇਸ ਡਾਰਕਹੈਸਟ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ *ਰਵਿੰਦਰ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਅਤੇ ਨਿਖਿਲ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਸਪੈਸ਼ਲ ਡਾਰਕਾਸਟ ਨੰਬਰ* 80-99 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ।

ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਅੱਜ 10.04.2013 ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

10. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤੇਸ਼ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਸਮੇਤ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਨਿਰੁਧ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ।

<u>ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ</u>

11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 777/1995, ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਣਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਹੀ ਰਸਤਾ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ *ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1963* ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

12. ਅੱਗੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੯ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਨੇ ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ।

13. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਰਕ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: - ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕੁਰਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਗਾਰਨੀਸ਼ਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਸੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਕੁਰਕ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

14. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤੇਸ਼ ਕਪੂਰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇਣਗੇ।

ਉਹ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ *1969 (1) ਐਸਸੀਸੀ 718, ਸ਼ਿਵਸ਼ੰਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਥ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

> "6. ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਵੀਆਂ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ- ਦੇਖੋ ਲਕਸ਼ਮੀਬਾਈ ਅਨੰਤ ਕੈਂਡਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਏਜੀ ਭੀਕਾਜੀ ਕੈਂਡਕਰ, (XXXI, BLR 400)। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 47, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਤਹਿਤ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਦੋਂ ਉਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਫਾਂਸੀ ਦੌਰਾਨ ਦੁਬਾਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ- ਦੇਖੋ *ਬਹੀਰ ਦਾਸ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਿਰੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਪਾਲ, ਏਆਈਆਰ 1923 ਕੈਲ 287; ਭਗਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਾਹ ਬਨਾਮ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਸਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1950 ਪੈਟ 354; ਜੇਠਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਕੀਨਾ, ਏਆਈਆਰ 1961 ਰਾਜ 59; ਬਿਸ਼ਵਨਨਾਥ ਕੁੰਡੂ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੁਬਾਲਾ ਦਾਸੀ, ਏਆਈਆਰ 1962 ਕੈਲ 272.* ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਫੈਸਲਾ *ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ ਬਨਾਮ ਰਾਮਨਾਰਾਇਣ ਬਾਸੂਦੇਵ, ਆਈਐਲਆਰ XXV ਪੈਟ 595* ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ, ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ *ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ* ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ।

15. ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਚੱਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਲ 2006 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਚੰਗੀ ਸੀ।

ਪਟੇਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ।[ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.]

12 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ 39 ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੩ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੦੩ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ *ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996* ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

16. ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਸਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2018) 3 ਐਸਸੀਸੀ 622 ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ 39 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ:

> "14. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 36 (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ, ਜੋ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ:
>
> > *"36. ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ:-* (1) ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਆਰਬਿਟਰਲ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (5 ਤੋਂ 1908) ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇ।
>
> ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇ।

ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਪਰ ਇਨਾਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਇਹ ਆਰਬਿਟਰਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਕਤ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ।

20. ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਆਰਬਿਟਰਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

17. ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਤੱਤ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਾਰਨੀਸ਼ਰ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਸਾਲ 2007 ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਲਾਮੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਂ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਜ਼ੀਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਟੇਲ ਭਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਜ਼ੀਰ ਹੈ ਜੋ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਜਾਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਟੇਲ ਭਰਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਤਹਿਤ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਬਹੁਤ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਗਾਰੰਟਰ (ਮਾਂ) ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਰਕਮ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਈ ਸੀ। ਧਾਰਾ 51 ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਰਕਮ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

18. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਨਿਰੁਧ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਖ਼ਤ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੮ ਅਤੇ ੩੯ ਤਹਿਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਜਦੋਂ *ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ 'ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਪਾਠ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 46 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਫੈਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:- *ਨੁਥਲਾਪਤੀ ਕੋਟਈਆ ਬਨਾਮ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੀਟੀਡੀ ਦਫ਼ਤਰ, ਗੁੰਟੂਰ (1985) 3 ਏਪੀ ਐਲਜੇ 103, ਮਦੁਰਈ ਸਿਟੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦੁਰਈ ਬਨਾਮ ਐਨ ਬਾਸਕਰ ਪਾਂਡੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1998 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 75 ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਟੀ ਸੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਕੇਐਸਈ ਬੋਰਡ, ਪਾਲਘਾਟ ਬਨਾਮ ਜੇਐਚ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ 1988 ਕੇਆਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 285 .* ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਗਾਰਨੀਸ਼ਰ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭਟਕਣਾ ਗਾਰਨਿਸ਼ੀ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੂੰਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 52 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਵਰਗੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 52, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 52:-

52. ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕ ਕਰਨਾ- ਜਿੱਥੇ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕੁਰਕੀ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਲਾਭਅੰਸ਼, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਿਸੇ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

19. ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਰਟ ਅਫਸਰ ਦੇ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅਗਲਾ ਕੇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੋ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 11 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਬਕਾਇਆ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸਮਝਣ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 51, ਹੋਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:-

51. ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।—ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ, ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ-

(ਏ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੁਆਰਾ;

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ;

(ਸੀ) ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ [ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜੋ ਧਾਰਾ 58 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ];

(ਡੀ) ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ; ਜਾਂ

(ਈ) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

20. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ 'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ

21. ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗੇਗੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਫਾਲਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇ।

22. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ 'ਜੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ'। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਜਾਂ ਲਿਕੁਇਡੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਰਾਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਾਲ 1995 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਿਆਂ ਅਰਜ਼ੀ ਕਦੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਰਹੱਸ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਇਕ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਕਿ ਜੇ ਲੈਣਦਾਰ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪੈਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

23. ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ 39 ਦੇ ਅੰਤਰ-ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

> 38. ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।—ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
>
> 39. ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ -(1) ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ [ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ] ਨੂੰ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ,
>
> *(ਏ)* ਜੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
>
> *(ਬੀ)* ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਜਾਂ

ਪਟੇਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ।[ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.]

(ਸੀ) ਜੇ ਫਰਮਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਡਿਲੀਵਰੀ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਡੀ) ਜੇ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗੀ, ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿਹੜੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ।

[(3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।]

[(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹਾ ਫਰਮਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।]

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਡਿਕਰੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੯ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ *ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੰਸੀਲੀਏਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1996* ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੋ ਇਕ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਵਿਚ 'ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿਧਾਂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

24. ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ *ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਸੀ। ਇਹ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਕਲਪਣਯੋਗ ਹੈ।

ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਕਾਜ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ. ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 38 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਡੀਮਡ ਫਰਮਾਨ ਹੋਇਆ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਸ਼ਬਦ 'ਫਰਮਾਨ' ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 103 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ *ਸੁੰਦਰਮ ਫਾਈਨਾਂਸ ਲਿਮਟਿਡ* (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਤੇ 39 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਖੋਜ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

25. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਫਾਂਸੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 51 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 11 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰਾ ੫੧ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ ੨੧ ਨਿਯਮ ੧੧ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਉਪ ਮੁਖੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ, ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ, ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46. ਅਪਵਾਦ 'ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ' ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ. ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1976 ਦੇ ਐਕਟ 104 ਦੁਆਰਾ 01.02.1997 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਕੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਬੀ ਤੋਂ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਆਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਸਕੀਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ, ਸ਼ੇਅਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੁਰਕੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਪੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਉਸ ਲਈ ਡਿਸਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤੁਰੰਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ।

26. ਸੀਪੀਸੀ ਦਾ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ, ਫਿਰ ਗਾਰਨੀਸ਼ਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ. ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ' ਏ ' 'ਬੀ' ਦਾ 'ਬੀ' ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ, 'ਬੀ' ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 'ਸੀ' ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, 'ਸੀ' 'ਏ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ 'ਏ' ਨੂੰ 'ਬੀ' ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 'ਬੀ' ਨੂੰ 'ਏ' ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

27. ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46ਏ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਕੀ ਕਹਾਂਗੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਗਿਰਵੀ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਜ਼ੇ. ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ 'ਅਟੈਚਿੰਗ ਕਰਜ਼ਦਾਰ' ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ, 'ਏ' ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਲਾਗਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਤੁਰੰਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਸੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

> 46-ਸੀ. ਵਿਵਾਦਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ—ਜਿੱਥੇ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝੇ:
>
> > ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਕਰਜ਼ਾ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 46-ਏ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਕੇਸ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੱਜ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਗਾਰਨਿਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨਮੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਰਕੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਲਈ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, *ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਟੀ.ਸੀ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਕੇ.ਐਸ.ਈ. ਬੋਰਡ, ਪਾਲਘਾਟ ਬਨਾਮ ਜੇ. ਐਚ. ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1988 ਕੇ.ਈ.ਆਰ. 285 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ,* ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੂ.ਐਲ. ਭੱਟ, ਜੇ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:

> "5. ਕਿਸੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਨਾਲ ਓ. XXI ਦੇ R. 46 ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਰਕੀ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰ. 46 ਦੀ ਸਬ ਆਰ (3) ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਜਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। R. 46 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਟੇਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। [ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.]

6ਏ. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰ 46 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਆਰ. 46ਏ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਰ. 46 ਬੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਅਮਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਆਰ 46 ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਰ. 46ਸੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਆਰ 46ਐਚ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰ 46 ਏ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹਦਾ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ *(1985) 3 ਏਪੀ ਐਲਜੇ 103, ਨੁਥਲਾਪਤੀ ਕੋਟਈਆ ਬਨਾਮ ਗੁੰਟੂਰ ਵਿਖੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਟੀਟੀਡੀ ਦਫਤਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:-*

6. ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ, ਆਰਡਰ 5 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ. ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46-ਏ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਾਰਨੀਸ਼ਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ 'ਮਈ' ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਕੀ ਹੈ. ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਂ, ਅਖਤਿਆਰੀ। ਜੇ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਕੰਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜਨਤਕ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਉਪਾਅ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਵਰਤਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ 'ਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਸ਼ਬਦ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬਦਲ 'ਹੋਵੇਗਾ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਇਕੱਲੇ ਜੱਜ *ਮਦੁਰਈ ਸਿਟੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਸਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦੁਰਈ ਬਨਾਮ ਐਨ ਬਾਸਕਰਾ ਪਾਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, 1998 ਐਸਸੀਸੀ ਆਨਲਾਈਨ ਮੈਡ 75 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ*ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੀ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕੁਰਕੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਰਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।

28. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕੁਰਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 21, ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1976 ਦੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਆਰਡਰ 21 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 46ਏ ਤੋਂ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46ਆਈ ਤੱਕ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

29. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ (ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਗਾਰਨਿਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮਾਂ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

30. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮਾਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਲੀਲ ਦੀ ਇਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹਨ। ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 46 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਰਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਜ਼ੀਰ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ੀਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

31. ਪਰ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ (ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ) ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਿਸ ਰਕਮ ਲਈ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ 39,25,000/- ਰੁਪਏ ਸੀ। ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 03.02.2007 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: - ਲਾਵੜ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 576/1988 ਵਿੱਚ ਡੀਮਡ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 18,56,750/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ 6,89,416/- ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਭਰਾ ਨੂੰ ਵੀ 6,89,416 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਫਰਮ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, *ਭਾਵ ਨਿਖਿਲ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਦਾ ਕੁੱਲ 6,89,416/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਰਵਿੰਦਰ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਨੂੰ 6,89,416/- ਰੁਪਏ।*

ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਹੇਮੰਤ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ *6,89,416/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਤਾ ਹੈ। ਹੇਮੰਤ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਟੇਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।*

32. ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 46ਏ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਨੁਕਸ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੰਡ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਜਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕੀ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ 34 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਲ 1988 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਤਿੰਨ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਹੈ. ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 'ਤੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪਟੇਲ ਭਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 03.02.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਾਰੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 03.02.2007 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 52 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੈ: - ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਹੈ. ਦੂਜੀ ਫਾਂਸੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੯ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਦੇਸ਼ 21, ਨਿਯਮ 46 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਗਲਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁੰਦਾ।

ਪਟੇਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। [ਕੇ.ਐਮ. ਜੋਸਫ, ਜੇ.]

ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 08.08.2022 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਭਾਵ ਚੌਥਾ ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਦਿਹਾਤੀ) ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪੈਰਵਾਈ ਕਰੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪਟੇਲ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲ ਫਾਂਸੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ 21 ਨਿਯਮ 46 ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਗਾਰਨੀਸ਼ੀ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਟੇਲ ਭਰਾ ਗਾਰਨਿਸ਼ੀ ਹਨ।

33. ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੇ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਸਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਬਕਾਇਆ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਨੁਰਾਗ ਭਾਸਕਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।
(ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ: ਬੇਧੀ ਰਾਮਟੇਕੇ, ਐਲਸੀਆਰਏ)

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016